Ч. 133 (927) Львів, субота 15. червня 1918. Рік IV.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника 16 сот. На провінції 20 сот.

політична, економічно-суспільна часопись. (Редакція Руська ч. 3.)

Виходить що дня рано кромі понеділка.

Звідки ті претенсії?

Найбільшою „колодою“ на дорозі згоди галицьких Поляків з віденським правительством є тепер справа поділу Галичини. Краківські ухвали „Польського кола“ говорять про се аж надто явно. Вертає стара історія. Пригадують ся й слова одного політика, що польська вірність і льояльність для Австрії коштувала все дорого... В кождій рішаючій хвилї видвигали Поляки якусь свою „найважнійшу“ справу і торгувались з правительством. При останнім голосованю за буджетовою провизорією була на черзї Холмщина, тепер є Галичина.

За кождим разом уступала доси не громадка польських шляхтичів, вибрана в послі жандармсько-старостинським терором, і перекупством, — а віденське правительство. І при останих торгах виграли Поляки, дістали зовсім вільну руку і всяку державну поміч в „навертаню“ Холмщини і Підляша.

Тепер починає ся те саме, перед скликанем парляменту, який має рішати про державні конечности, Поляки виїхали з своїм домаганем не ділити Галичини.

Про Холмщину можна було блахманити очи зовсім не орієнтуючим ся дальше, як поза віденські рогачки німецьким політикам і ще більш неграмотним в тім напрямі міністрам. Можна було підробляти статистику і історію Холмщина преці далеко від Відня, се провінція до недавна російської держави, отже terra ignota для віденських „учених“. Що иншого однак з Галичиною. На чім опирають Поляки свої претенсії до східної Галичини? На статистиці? Німці препінь знають, що в Австрії мешкає до чотири міліони Українців, а деж би вони мешкали, як не в східній Галичині? Чи може на історії? Але сама назва краю, і звичайний шкільний підручник протестують проти сього.

Чи некультурністю і несвідомістю українського елементу в східній Галичині? Чи може баканем українського народу належати до Польщі?

Алеж український нарід культурнійший, і свідоміший, як польські Мазури чи крулевяки. А Польщі так той нарід не терпить, як тільки в силї ненавидіти чоловік може, що для него найбільш остогидне, найбільш відражаюче, найбільш осоружне.

Не хочемо бути тривіяльними, але в сім випадку мусимо сказати повну правду: Панове Поляки опирають свої претенсії до української східної Галичини хиба на одній тільки польській — безличности...

Парляментарне положене.

Віденъ, 13-го червня. Парляментарне положене не змінило ся і є непевне. Всї дожидають ухвал німецьких сторонництв і Укр. Парляментарної Репрезентації. Польські посли в приватних розмовах запевняють Німців, що краківські резолюції не є звернені проти них, противно Поляки є готові утворити з Німцями парляментарну більшість. — На нинїшнім засїданю німецької народньої партії панував такий настрій, що можна надїятись, що в пятницю всї німецькі партії заявлять др. Зайдлерови свое довіре.

Рішене про скликане парляменту западе в найблизших днях. — Надія на скликане парляменту є дуже мала.

Що до краківських постанов, мають Німці ухвалити висказ невдоволеня ними і як що Поляки хочуть дальше вести з Німцями переговори, то мусять перевести коректу зі своїх постанов.

Після берлїнських конференций.

Віденъ. 13. червня. Міністер заграничних справ ґр. Буріян вернув нинї перед полуднем з Берлїна. Він приняв берлїнського кореспондента „Neue Fr. Presse“. В бесїдї з ним сказав міністер, що берлїнською подорожію є „вдоволений — хоч не всьо є готове“. Остаточного рішеня не винесено. Переговори будуть вести ся може пів сего місяця і тоді приїде німецький канцлер Гертлїнґ до Відня. Сей сам кореспондент довідує ся з достовірних жерел, що на берлїнських конференціях заступники Австро-Угорщини обстоювали в польській справі свое становище, котре як звісно, не годить ся з німецькими плянами.

Берлїн. 13. червня. Ґр. Буріян сказав співробітникови „Voss. Zeitung“, що поодинокі питаня австро-німецьких переговорів мусять опрацювати німецькі і австрійські фаховці. Справа австро-польської розвязки з причини короткости нереговорів не могла бути полагоджена, однак вона є в бігу і мильним є погляд, що її вичеркнено з денного порядку.

Домаганя угорських Хорватів.

Будапешт. — „Pesti Hirlap“ доносить: На вчерашній нарадї з президентом міністрів др. Векерлем домагали ся хорватські політики зєдиненя всїх південних Славян в одну державу при краях угорської корони. Др. Векерле вислухав їх та сказав, які є наміри і пляни угорського правительства. Прибув сюди також барон Саркотіц для наради над домаганями Хорватів.

Німецька офензива.

Берлїн, 13-го червня. (Урядово). На полудневий захід від Новйон повели Французи сильні протинаступи по обох сторонах великого шляху Роа — Сан Дені. Атак сей покінчив ся безуспішно, серед тяжких втрат. На полї битви лежить більш 60 розбитих панцирних автомобілів.

Число бранців перевисшає 15.000. Добича в гарматах виносить після дотеперішних обчислень понад 150. При відбитю ворожих протинаступів заняли вороги кілька наших гармат, які підїхали під самі неприятельські становиска. Над рікою Есн після сильного артилерійського підготованя заатакували ми неприятеля і виперли його зі становиск коло Кутрі — Домієр. На північ від Корсі дістало ся в наш полон більше як 1.500 неприятелів. Ми відбили численні ворожі приступи на північний захід від Шато — Тієрі.

Німцї є віддалені всего 11 клм. від міста Компієн.

З України.

Йде буря по краю...

Мов пилю закурило шляхи на Українї вістями про напади на панські двори. В радомишльському повітї убито дїдича Бугина, мабуть наслїдком аґітації веденої проти властителів землї. Далї в Рудцї Михальській того-ж повіту ограблено на 25.000 рублів контору дібр ґраф. Браницької. В уманському повітї гуляли салдати, напали міліцію в селї Антонівцї і забрали з будинку все оруже. В маєтку Раєвських в чигиринському повітї товпа зоружених селян стріляла до працюючих на полях робітників, полилла кров, є декілька жертв. В Суботові прийшло також до заворушень, Німцї зажадали видачі оружа, а коли мешканцї відказали ся, німецьке військо кинуло на Суботів 20 гарматних стрілен.

Всюда, де зиимаєть ся рух, являєть ся німецьке військо. У Смілї розстріляно сїмох ворохобників. В Маріянівцї ограблено хутір Майбороди, вбито всю родину. Крадїж виносить 7.000 рублів. В деяких місцевостях Полтавщини лучають ся убійства, пожежі та грабіжництва, особливо в Кобеляцькому повітї, в західній та північно-західній його частинї. Українська та німецька команда вживають рішучих заходів і щоденно посилають відділи задля охорони маєтків і заведеня повного порядку.

І з київського повіта долїтають невеселі вістки. Ось пр. в Брацьковській волости в ніч на 3. червня вирізана сїмя з 13 чоловік. Дроти Корсунь. Шендерівка, Стеблїв порвані.

В Звенигородському повітї неспокійно, ходять чутки, що є орґанізація озброєного козацтва під орудою бувшого коменданта Павловського.

Банди вільного козацтва почали виступати в с. с. Лисянцях. Ольшанцї і Ольховцях. Із Звенигородки туди вступив карний відділ, котрого в дорозї вустріла засада.

Нарада представників українських єпархій і рад.

В міністерстві ісповідань під головуванем департаменту д. Чеховського відбула ся нарада представників українських консисторій і рад, на якій ухвалено постанови:

1) Надіслати до міністерства ісповідань докладні відомости про скількість священиків, штатних дияконів, псаломщиків на дійсній службі і окремо скільки за штатом; про скількість вдів та сиріт і про потрібну їм допомогу, точно зазначивши скількість гроший; надіслати відомість про скількість священо та церковно-служителів-біженців, а також про розмір допомоги на реевакуацію, точно зазначивши кому і на які речі.

2) В випадках насильства на духовенство кожда єпархія повинна звернутись до відповідної ґуберніяльної або иншої влади, а в окремих випадках до міністерства ісповідань.

3) Просити міністерство ісповідань звернутись до міністерства земельних справ, аби залишити за духовенством право на посіви, які воно само засіяло, або на половину посівів, коли віддало землю на спіл, а коли земля церковна засіяна без згоди, то арендна платня повинна бути зазначена не грішми, а натурою (збором) в половиннім розмірі.

4) Просити державну владу вжити заходів, аби увільнити від постою війська церковні будинки і щоб ремонт в сих будинках зроблено на кошти відповідних відомств, або на державні кошти.

5) Просити міністерство ісповідань увійти в зносини з міністерством шляхів, аби воно дало право епархіяльній владі переписати евакуовані дзвони.

6) Просити міністерство ісповідань виробити норму для повороту епархіям дзвонів, а епархії повинні надіслати до міністерства ісповідань описи евакуованих дзвонів та місця складів.

7) Заснувати спеціяльну комісію по реевакуації з представників від кождої епархії.

8) Просити державну владу про безплатний транспорт церковного майна та духовенства.

9) Просити допомоги міністерства в зібраню відомостий про евакуаційне майно та духовенство, а також допомогу духовенству повернутись в Холмщину і в райони австрійської окупації.

10) Надіслати з епархій до міністерства ісповідань доклади в справі реевакуації.

11) Надіслати докладні відомости про всі кошти та майно, які находять ся в російській республиці.

12) Звертатись через мирну конференцію до російського уряду про допомогу в справі реевакуації про повернене Холмської друкарні та паперу, або 500.000 карб., повернути всі церковні гроші Холмщині та инших українських епархій, які покладені в російські щадниці.

13) Надіслати докладний акт в справі грабунку большевиками на Полтавщині епархіяльного лязарету на 50.000 карб., церковного вина та церковного майна на 25.000 карб.

14) Необхідність негайно заснувати центральний церковний орґан на Україні.

Міністерство ісповідань з свого боку пропонує негайно всім епархіяльним консисторіям надіслати відомости та доклади по пунктам: 1, 4, 6, 10, 11 та 13.

Наслідки катастрофи в Києві.

Зелений Звіринець в наслідок взриву переминив ся в чорну пустиню, по якій блукають люди та шукають слідів своїх мешкань. Місце виглядає так, як би його обстрілювано якийсь час з усіх гармат світа.

Число жертв до тепер ще не означене. До 10.000 людий остало ся без даху з тим, в чім вспіли втічи з душею.

Правительство заняло ся роздачею безплатних обідів, приміщенем тих, що остали без притулку. Та катастрофа така величезна, що всіх заспокоїти ніхто не в силї.

За ініцїятивою п. гетьмана утворив ся комітет для жертв катастрофи. Задача його тим більше на часї, що катастрофа навістила околиці, де жило найбіднійше населене. — З своєї сторони для допомоги жертвам міська дума утворила свій Комітет.

Ще про Чорноморську фльоту.

В одеськім дневнику „Молодая Украина“ читаємо, що судьба чорноморської фльоти і доси заслонена непевністю. Офіціяльно немає ніяких вістий, про се, що стало ся з нею в Новоросійську і Севастополі, де замінено українську хоругов німецькою... Так само немає ніяких вістий про се, що в виду сих обставин задумує зробити гетьман. Чутки про висилку делеґації до Берліна і доручене гетманського письма цісарю Вільгельмови змовкли і фльота далї остає під німецькою командою. Траґічне є положене адмірала Саблина, який боронить передачі що лучших дреднавтів теперішним українським союзникам. Він стоїть відокремлений і полишений собі на сторожі народнього майна, його ніхто не піддержує морально, ні Рада народних комісарів, ні українське правительство. На днях питане чорноморської фльоти стало ще більш скомплїковане: В корабельних варстатах в Николаєві виготовлює ся значне число воєнних кораблїв, які належать будучій українській фльоті. Німецька команда перебрала часово управу варстатів разом з усіми матеріялами.

Сим способом позбавлено Україну останньої морської бази, без якої істноване фльоти немислиме. Факт, який говорить за себе, повинен викликати острий протест українського правительства против німецької команди.

Ще збігці.

Рівне, 9 червня. Супроти повороту збігців з австр. таборів, для упрощеня їх проїзду построено в Каневачах і Пинську кварантани, крім сього відкрито харчівні в Здолбунові, Радивилові, Рожищах, Ківерцях та Рівнім, Голобах, Клевані, Маневичах та Пінську. В Луцьку находить ся харчівня волинського земства.

Німецькі полеві суди в Києві.

На улицях Київа розліплено дня 10 червня новий приказ (на трох мовах), виданий німецьким комендантом Київа ґен. майором Бенке по згоді з українським міністерством внутрішних справ. Приказ той пригадує ще раз видані давнійше обмеженя свободи зборів, походів та безумовне віддане оружя. Всї до сеї пори видані дозволи на ношене оружя, не важні. За кождий виданий новий дозвіл буде побирати ся квота 20 рублїв з призначенем на добродійні цїли. За всї вичислені в приказі злочинні діланя винні будуть передавати ся німецькому полевому судови.

Подібний другий приказ (виданий вже лиш по німецьки й російськи) остерігає населене перед задуманим страйком і безпорядками.

Українське посольство в Туречині.

У второк виїхали через Одесу до Царгорода члени нового українського посольства в Туречині: секретар Чикаленко, старший драґоман Стафарис і два урядники.

Димісія Йолтуховського?

„Przegląd polski“ з 4 червня доносить; Комісаря Холмщини, Підляша і західної Волині з рамени Центральної Ради, п. Скорописа-Йолтуховського, котрий сими днями прибув до Київа для зложеня правительству звіту, повідомлено, що він має усунутись із свого становища і всї справи свого комісаріяту віддати визначеному на своє місце старості.

Всеукраїнський церковний Собор.

З приводу ріжних непевних чуток про час скликаня Всеукраїнського церковного Собору передсоборна комісія повідомляє, що друга сесія Всеукраїнського Церковного Собору розпічне свої засїданя невідмінно семого червня ст. стилю (20 червня н. ст.) Члени першої сесії Всеукраїнського церковного Собору, також законно новообрані повинні прибути не пізнійше шестого червня. (УТА).

Відрікають ся своїх.

Дня 8-го червня переловлено в Київі радіотелеґраму, в якій повідомляють, що комісар закордонних справ Чичерін подав німецькому послови ґрафу Мірбаху ноту, в якій він, приймаючи відповідні пропозиції німецького уряду, висловлює бажане остаточно управильнити російсько-українські відносини. — З сього приводу німецька команда вела переговори з представниками совітської влади, пропонуючи їм спинити всякі операції у вказаному районі, себто на границї України. — Совітське військо відповіло, що їхне військо утримуєть ся і не робить нападів на мирних мешканців. Грабунки чинять ватаги, які нічого спільного з совітською владою не мають. У звязку з сею відповідю буде вжито заходів для спинення грабунків збройною силою і винних тягти-муть до военно-революційного суду. Чичерін“.

Гиґієна а війна.

Над причинами загального худїня застановляє ся один з лїкарів в „Münchner Medizinische Wochenschrift“. Як головне лихо означує він хлїб воєнний, непитльований, чорний, з великою примішкою отруб, які, правда, викликують почуте ситости, но за се є жерелом тяжких недуг жолудка й кишок. Наколи в часах мира змелене збіже давало тільки 65 прц. муки, то в минулім роцї аж 94 прц. Супроти сього можна було перевести студії що до вислїдів живленя людий непитльованим хлїбом уже не на одиницях а на міліоновій людській масї. Після д-ра Teilhaber-а отруби не тільки не є стравні, але ізза целюльози, яка є у них стають зайвим а навіть небезпечним балястом, що утруднює травлене.

Множество недужих острими жолудковими забуренями приходило негайно до повного здоровля, коли залишили їсти хлїб воєнний, та після проб їсти його знов, недуга вертала з первісною силою. Особливо вражає худїне людий, що їдять сей хлїб — вже в кілька місяців; вони наглядно тратять на вазї, а в третім роцї виступає ослаблене мязів і зменшене здатности до працї.

На основі цифр, дат, імен, д-р Teilhaber приходить до катеґоричного висновку, що передовсїм і виключно хлїб, який їмо, є причиною множества теперішних недуг і загального вихудїня. Сам він утративши в попередних роках сильно на вазї, обмежив ся на всякі другі страви, не змінюючи ні їх скількости ні якости, а хлїб воєнний виключив із уживаня. Незабаром став він приходити до сил, тягар тїла збільшив ся і гнучкість ума та енерґія вернули так, що на 60 годин працї припадає 20 годин тижнево відпочинку.

Свою цікаву розвідку кінчить д-р Teilhaber окликом: Бережім ся воєнного хлїба!

Адміністрація нашої часописі находить ся при улиці Сикстуській ч. 21.

НОВИНКИ.

— Отворене реально-ґімназіяльних відділів при академічній ґімназії у Львові стоїть, як довідуємо ся, на добрій дорозї. Тепер відбувають ся вписи до 1. ґімн. кляси, але по вакаціях буде записаним ученикам свобідно вступати або до ґімназіяльної або реально-ґімназіяльної кляси. Чуємо, що деякі родичі роблять заходи, щоби отворено реально-ґімназіяльні відділи також для 2. кляси. Гадаємо, що і тут не повинні би заходити більші трудности, коли зважить ся, що многі ученики учили ся рисунків в 1. клясї або могли би їх через вакації доповнити, а весь прочий плян науки є в двох перших клясах в класичній і реальній ґімназії однаковий.

— Українські гроші. До Київа привезено частину гроший, які печатають ся в Німечині.

— Чорносотенці в Одесї. В Одесї чорносотенці підняли голову. На бальконах виставлено російські національні прапори. Роблять ся заходи обєднати всї монархічні орґанізації в Союз.

— Воздушна почта Відень-Київ. Між Віднем і Київом зорґанізовано воздушну почту. Простір 1200 верстов перелїтає лїтак в 12 годинах, коли поспішний поїзд потребує на се 40 годин. Апарат і обслуга зміняють ся підчас тої їзди в Кракові, у Львові та в Проскурові.

— Лепта болшевицької делеґації. Секретар російської мирової делеґації післав голові м. думи в Київі 3.000 рублїв для тих, що потерпіли від вибуху на Звіринцї.

— Вислід іспиту зрілости в ц. к. Академічній ґімназії у Львові і її філії, який відбув ся під проводом Вп. радника правительства Іл. Кокорудза в днях 1—5 червня 1918 р., представляє ся так: а) в головнім заведеню узнані зрілими: Балик Анатоль

Іван, Вапик Стефан Володимир (з відзначенем), Кассараба Евген Володимир, Кльован Роман Лев, Курило Роман (з відзначенем), Ластовецький Роман Евген (з відзначенем), Малий Юрій, Мельник Юрій Микола, Панькевич Михайло, Пасіка Стефан, Салабай Яків, Сосенко Петро Антін (з відзначенем), Форнальчик Дмитро, Войтановський Василь (екстерніст) і Мечкота Йосиф (екстерніст), 1 екстерніст відступив від іспиту, а 1 екстерніст репробований на пів року; б) на філії узнані зрілими: Берест Осип Ярослав (з відзначенем), Винярський Олександер Юрій, Головка Андрій (з відзначенем). Мельник Василь, Мох Олександер, Пенсак Михайло Олександер, Угрин Дмитро і Шпитко Роман Святополк (з відзначенем), 2 екстерністки репробовані на пів року.

— **Суд на царя.** „Daily Exrpes“ доносить, що процес проти бувшого царя буде обильний в дуже інтересні і несподівані моменти. Притоку до сього дасть переписка царя з головами держав, як Віктором Емануїлом, Фердинандом болгарським, Константином грецьким, Альбертом бельґійським, цісарем Вільгельмом і президентом Франції Пуанкаре.

— **Полковники українські у Відни.** „Nowa Reforma“ повідомляе під датою 12. червня, що полковники укр. армії Мошиновський і Решкен прибули на днях до Відня на конференцію.

— **Арешт співачки.** Відома в Одесі співачка Леонова виступала в Кишиневі в одному клюбі, і співала там повну жалоби пісню „Вітчина“ ізза судьби, що постигла Росію. Румунським властям не сподобала ся отся пісня і комендант міста з відділом румунських жовнірів явив ся в клюбі, і арештував співачку. Клюб замкнено на декілька день, а адміністрацію його потягнено до відвічальности. Пані Леоновій заборонено виступати на будуче в межах румунського королівства.

— **Буковинський сойм** вибраний в червни 1911 р. — тому всі посли соймові втратили ще торік свої мандати. До хвилі вибору нового сойму урядує старий краєвий виділ. Про речинець нових виборів до сойму не чути нічого — мабуть аж з кінцем війни, коли вернуть виборці з поля битви, зможуть відбути ся вибори до ради державної. Мандати послів до ради державної на разі продовжені на два роки. І по всіх громадах мали би вибирати ся нові ради, но годі се зробити, через те, що богато виборців при війську. Можнаб установляти заступників, но і сему стоїть на перешкоді недостача у людях письменних.

— **Іменованя в судівництві.** Міністер справедливости іменував судіями повітовими судіїв: Стефана Гладишовського в Калуши, Северина Левицького в Старім Самборі, Івана Нижанковського в Ходорові, Володимира Шавалу в Раві, Киприяна Білинського в Новім Селі, Романа Лагодинського в обсязі висшого суду краевого Львова.

— **Заборона полуднево-славянських зборів.** Сфери словянські Любляни є сильно схвильовані забороною правительства відбувати згромадженя.

— **Вислід осьмої німецької воєнної позички.** До 18. мая виносив вислід осьмої німецької воєнної позички більше як 15 міліярдів марок.

— **Поляки в Будапешті.** В четвер прибули польські політики, князь Любомірський, Єндржейович і посол Яворський, щоби разом з Мадярами нарадитись над польським питанем.

— **Сухомлінов возним.** Часописи доносять, що випущений на свободу з приводу амнестії бувший російський міністер війни Сухомлінов, колись міліонер, нині майже нуждар, приняв становище возного в однім з большевицьких урядів. Сухомлінов не міг задля старшого віку знайти иншого заняття. Жінка Сухомлінова продає в однім кіні програми.

— **Союз лікарів Українців.** В Одесі увійде незабаром в житє ново-зорґанізований союз укр. лікарів і лікарських помічників.

— **Справлене помилки.** У вчерашній новинці п. з. „На адресу головного виділу тов. „Просвіта“ через недогляд видруковано хибно імя фундатора, який називав ся Антон Кнігиницький.

— **Хто з Українців гуртовців і промисловців** не одержав запрошеня на нараду в Тустановичах дня 23. червня о годині 3. пополудни в читальні Просвіти, зволить зголосити ся до адв. д-ра Р. Перфецького, Львів Сикстуська ч. 43. б.

ОПОВІСТКИ.

Субота, дня 15-го червня 1918.

Нині: 15-го червня: греко-кат. Никифора м., римо-кат.: Серця І. Х.

Завтра: 16-го червня: греко-кат.: 6 Н. по Воскр., римо-кат.: 4 Н. по З. С.

| **Почтовці позір!** Статут Товариства „Краєвий Союз українських почтовців“ у Львові, затверджений власне ц. к. Намісництвом, друкує ся і зістане сими днями розісланий всім П. Т. членам. Невдовзі також будуть скликані Загальні Збори, котрих речинець, порядок денний і т. д. оповістить ся окремо в часописях. Почтовці-Українці! Горніть ся громадно до одинокого станового Товариства і других до сего заохочуйте. Всякі инші Товариства станові нам чужі і не дадуть нам належної охорони. Письма і посилки просимо слати на адресу: Станислав Паньків, старший офіціял почтовий Львів. — Комітет. ч. 117 1—3

| **Згублені документи.** П. Ілія Немилович з Стрия згубив в дорозі від двірця до дирекції зелізниць свої документи, а то: метрику уродженя, метрику шлюбу, метрикальний виказ родини, свідоцтво моральности, свідоцтво приналежности, свідоцтво промислової школи, вирок стрийського суду і документи провізійного зелізничого фонду. Хто знайшов би ті документи, зволить зложити їх в нашій редакції. Пошкодований чесного нахідника відповідно нагородить.

Актива. **Рахунок білянсу з 31. грудня 1917 р.** **Пасива.**

	К	с	К	с
1. Готівка в касі			129.913	26
2. Розпорядимі вкладки в банкових інституціях і щадницях:				
а) на біжучих рахунках в почтовій Щадниці, Краєвім Банку, Wiener Bank-Verein, в Земельнім Банку гіпотечнім, Промисловім Банку для Чех і Моравії, Галицькім промисловім Банку, Union-Банку у Львові Niederöst. Esc Gesellschaft	1,322.803	28		
б) на щадничих книжках в Товаристві кред. „Дністер“	593.574	96		
в) на щадничих вкладках в Руській Щадниці в Перемишли	666.616	68		
г) на уділах в Товаристві взаїм. кредиту „Дністер“	19.358	21	2,602.353	13
3. Цінні папери: після курсу з дня 31. грудня 1917	210.854	60		
Біжучі купони	1.971	63	212.826	23
4. Реальности власні: ч. к. 199, 200 і 201 М. у Львові			500.000	–
5. Льокація резервового фонду:				
а) цінні папери після курсу з дня 31. грудня 1917 К. 1,436.866·— біжучі купони „ 3.379·65	1,440.245	65		
б) реальности у Львові ул. Городецька ч. 95 і 97 К. 200.000·— гіпотечний довг „ 69 619·61	130.380	39	1.570.626	04
6. Льокація фонду заосмотреня, ювилейного, стипендійного і стор. пож.:				
а) цінні папери після курсу з дня 31. грудня 1917 К. 123.589·— біжучі купони „ 526·17	124.115	17		
б) на 4 вкл. книжках в Тов. взаїм. кредиту „Дністер“	342.206	53	466.321	70
7. Льокація емеритального фонду урядників:				
а) цінні папери після курсу з дня 31. грудня 1917 К. 595.913·50 біжучі купони „ 2.758·33	578.671	83		
б) реальности у Львові: при улиці святої Зофії число 25. К. 35.000·— при ул. св. Войтіха число 4. „ 30.000·— реальність в Бруховичах „ 3.000·—	68.000	–		
в) вкладкові книжки Руської Щадниці в Перемишли	4.224	31		
г) вкладкова книжка кредит. Тов. „Дністер“	6.333	16	657.229	30
8. Льокація Каси заосмотреня:				
а) цінні папери після курсу з дня 31. грудня 1917 К. 237.920·— біжучі купони „ 1.068·16	238.988	16		
б) реальність у Львові при ул. св. Войтіха число 5.	20.000	–		
в) вкладкові книжки Руської Щадниці в Перемишли	34.960	56		
г) вкладкова книжка кредит. Тов. „Дністер“	3.521	36	297.470	08
9. Льокація пенсійного резервового фонду:				
а) цінні папери після курсу з дня 31. грудня 1917 К. 112.626·50 біжучі купони „ 984·83	113.611	33		
б) вкладкові книжки Руської Щадниці в Перемишли	55.838	86		
в) вкладкова книжка кредит. Тов. „Дністер“	11.862	24	181.312	43
10. Ефекти кавційні агентів і инші			749.999	–
11. Залеглости в агенціях (нестягнені премії за поліси)			3,593.582	63
12. Уділені позички:				
а) громадам на сикавки	8.965	—		
б) з ювилейного запомогового фонду	20.027	12		
в) Виділам повітовим на огнетревале покрите	129.245	58	158.237	70
13. Вартість інвентаря по наступившім відписаню			–	—
14. Задатки на платні і позички на купно реальн. урядникам			188.934	—
			11,308.805	50

	К	с	К	с
1. Резерва зисків і капіталів:				
а) фонд резервовий *)	1,572.760	05		
б) фонд спеціяльний на звороти	691.366	50		
в) резерва спеціяльна	400.000	–		
г) воєнна резерва страт	2,500.000	–	5,164.126	55
2. Фонд на ріжницю курсу			218.734	80
3. Резерва премії з відчисленем участи реасекураційних Товариств			1,059.533	—
4. Резерва на невиплачені шкоди:				
а) зголошені	438.008	64		
б) незголошені	400.000	—	838.008	64
5. Пенсийні фонди:				
а) фонд емеритальний урядників	659.062	27		
б) каса заосмотреня	298.701	24		
в) фонд пенсійний резервовий	182.147	37	1,139.910	88
6. Инші фонди:				
а) фонд заосмотреня агентів	301.290	22		
б) фонд ювілейний ім. цісаря Фр. Иосифа I на огн. покр.	100.577	18		
в) фонд стипендійний ім. дра Я. Кулачковського	41.164	97		
г) фонд на огневі сторожи	50.606	04		
д) фонд перебудови реальности	50.000	–	543.638	41
7. Довжні сальда рахунків з реасекураційними Товариствами			1,519.563	81
8. Вірителі:				
а) ріжні вірителі (сальда агентів за непідняту провізію)	16.462	01		
б) законний додаток для огневих сторожий на Буковині	1.032	28	17.494	29
9. Кавції агентів і инші			749.999	—
10. Надвижка з річного обороту			57.796	12
			11,308.805	50

***) Рахунок резервового фонду за 1917 р.**

	К	с	К	с
Стан з кінцем 1916 р.	2,361.058	34		
Покритий недобір за 1916 р.	822.555	33	1,538.503	01
Прибуло в 1917 р.:				
Додатки від членів	29.481	05		
Звернені відшкодованя	704	40		
Незачислені звороти	4.071	59	34.257	04
Стан з днем 31. грудня 1917 р.			1,572.760	05

Зужите надвижки після ухвали Загальних Зборів з дня 30. мая 1918.

	К	с	К	с
Біляисова надвижка за рік 1917 виносить			57.796	12
З того призначено:				
1. 50 процент до резервового фонду по мисли параграфу 8. л. статута	28.896	–		
2. 8 процент до фонду пенсійного і каси заосмотреня по мисли параґр. 55 уст. 2 статута	4.624	—		
3. На добродійні і загально пожиточні цілі по мисли параґр. 31. л. статута до розпорядимости Ради	20.00			
4. На спеціяльний Фонд на звороти по мисли параґр. 55. уст. 4 решту	4.276	12	57.796	12

Львів, дня 31. грудня 1917.

За бухгальтера Б. Кушнірович

ДИРЕКЦІЯ:

Др. Филип Евич Інж. Григорий Пежанський

Др. Стефан Федак.

РЕВІЗІЙНА КОМІСІЯ:

Юліан Січинський Микола Мельник

Др. Ісидор Голубович.

Видає і відвічає за ред. Др Сидір Голубович. Друкарня Артура Ґольдмана, Львів Сикстуська 19.